

PM 2013:32 RVI (Dnr 001-1774/2012)

Överlåtelse av viss kemikalietillsyn – rapport från regeringsuppdrag

Remiss från Miljödepartementet

Remisstid den 20 februari 2013

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Som svar på remissen ”Överlåtelse av viss kemikalietillsyn - rapport från regeringsuppdrag” hänvisas till promemorian.
2. Beslutet i ärendet justeras omedelbart.

Föredragande borgarrådet Per Ankersjö anför följande.

Ärendet

Regeringen bedömde i propositionen om Kemikalietillsynen (2009/10:167) att Kemikalieinspektionen (KemI) bör ges möjlighet att överlåta viss kemikalietillsyn till kommunerna. Regeringen uppdrog i regleringsbrev för år 2012 åt KemI att utreda eventuell överlåtelse av viss kemikalietillsyn (primärleverantörer) från KemI till kommunerna. Primärleverantörer är tillverkare och företag som för in kemiska produkter och bekämpningsmedel till Sverige och som säljer dem vidare. Regeringsuppdraget redovisades den 22 oktober 2012 och har nu sänts på remiss av Miljödepartementet för besvarande senast den 20 februari 2013. Slutsatsen och förslaget till regeringen i rapporten är att KemI anser att tillsyn över primärleverantörer inte ska kunna överlåtas till kommunerna.

Remissen finns att läsa i sin helhet på kemikalieinspektionens hemsida:
<http://www.kemi.se/Documents/Publikationer/Trycksaker/Rapporter/Rapport7-12-Overlatelse-av-viss-kemikalietillsyn.pdf>

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och miljö- och hälsoskyddsnämnden.

Stadsledningskontoret anser att det hade varit mer adekvat om KemI hade redovisat regeringsuppdraget med betoning på hur en överlåtelse hade kunnat gå till, i form av administrativa konsekvenser och hur det påverkar tillståndet i miljön, i stället för att lägga tyngden på argument mot varför en överlåtelse bör ske. Gällande eventuell kompetensbrist hos kommunerna så vill stadsledningskontoret även framhålla att Stockholms stad besitter den kompetens som KemI efterfrågar vid denna typ av tillsyn.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden anser att det finns många fördelar med att ha möjlighet att överlåta tillsynen av primärleverantörer till kommunen. Detta på samma

sätt som tillsynen av miljöfarliga verksamheter idag kan överlåtas efter prövning av den enskilda kommunens förmåga att bedriva tillsyn.

Mina synpunkter

Det har länge funnits en tanke om att Sveriges kommuner ska kunna dela på viss kemikalietillsyn med KemI, om lokal kompetens finns. Reach-utredningen (SOU 2008:73 "Kemikalietillsyn – organisation och finansiering") gav förslag på att primärleverantörstillsyn kunde överlåtas till intresserade kommuner, i regeringspropositionen om kemikalietillsyn (2009/10:167) utgick man från möjligheten att det skulle finnas ett delat ansvar och i regeringens regleringsbrev för 2012 uttrycks att samma krav bör gälla för delegering av kemikalietillsyn som idag gäller för överlåtelse av tillsyn över verksamheter. Dessutom hade kommunerna och KemI ett delat tillsynsansvar över primärleverantörerna innan miljötillsynsförordningens (2011:13) ikraftträdande den 1 mars 2011.

Det är därför rimligt att en överlåtelse av tillsynsansvar av primärleverantörer kan ske efter en prövning av den enskilda kommunens förmåga att bedriva tillsyn. Precis som stadsledningskontoret och miljö- och hälsoskyddsnämnden påpekar i sina respektive tjänsteutlåtanden besitter Stockholm den rätta kompetensen. Det är därför inte troligt att en överlåtelse skulle leda till en sämre tillsyn och en större arbetsbörda för KemI i form av ett omfattande vägledningsbehov. Förutom detta ger miljö- och hälsoskyddsnämnden även skäl för varför en överlåtelse kan leda till minskade kostnader för företagen, en ökad tillsynsfrekvens samt synergieffekter mellan olika sorters tillsyn (den ökade kemikaliekunskapen kommer att gagna miljöskyddstillsynen och tillsynen hos detaljister). Jag förespråkar därför att en överlåtelse av tillsynsansvar över primärleverantörer ska vara möjlig i de fall kommunerna uppfyller kompetenskraven.

I övrigt hänvisar jag till miljö- och hälsoskyddsnämndens tjänsteutlåtande.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Som svar på remissen "Överlåtelse av viss kemikalietillsyn - rapport från regeringsuppdrag" hänvisas till promemorian.
2. Beslutet i ärendet justeras omedelbart.

Stockholm den 13 januari 2013

PER ANKERSJÖ

Bilaga

”Överlåtelse av viss kemikalietillsyn - rapport från regeringsuppdrag”, sammanfattning, uppdraget och dess bakgrund samt kemikalieinspektionens förslag

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

ÄRENDET

Kemikalietillsynen i Sverige bedrivs idag av två instanser, kommuner och Kemikalieinspektionen, KemI. I huvudsak bedriver kommunen tillsyn över kemikalier i detaljhandeln och KemI ansvarar för tillsyn över leverantörer. Regeringen bedömde i propositionen om Kemikalietillsynen (2009/10:167) att KemI bör ges möjlighet att överlåta viss kemikalietillsyn till kommunerna. Regeringen uppdrog i regleringsbrev för 2012 åt KemI att utreda eventuell överlåtelse av viss kemikalitillsyn (primärleverantörer) från KemI till kommunerna. Primärleverantörer är tillverkare och företag som för in kemiska produkter och bekämpningsmedel till Sverige och som säljer dem vidare.

KemI har i rapporten av regeringsuppdraget valt att utreda skälen till varför en överlåtelse inte bör ske istället för att fokusera på hur en delegering skulle kunna genomföras.

Slutsatsen och förslaget till regeringen i rapporten är att KemI anser att tillsyn över primärleverantörer inte ska kunna överlåtas till kommunerna. KemI har tre huvudargument till varför de anser att tillsynen inte skall överlåtas. För det första anser KemI att det skulle riskera att tillsynen inte blir likvärdig över landet när antalet ansvariga myndigheter ökar. Vidare anser KemI att en överlåtelse skulle äventyra resurseffektiviteten då KemI skulle behöva bistå kommunerna med vägledning då kompetensen hos kommunerna kan vara bristfällig. Slutligen befarar KemI att kostnaderna för tillsynsobjekten, företagen, skulle öka avsevärt samt att den administrativa bördan skulle öka för samtliga inblandade.

BEREDNING

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och miljö- och hälsoskyddsnämnden.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 21 januari 2013 har i huvudsak följande lydelse.

Regeringsuppdraget har redovisats med tonvikt på de motargument som KemI anför för att en överlåtelse inte bör ske. Stadsledningskontoret anser att det hade varit mer adekvat att rapporten istället hade inriktat sig på hur en överlåtelse hade kunnat gå till, med betoning på administrativa konsekvenser samt för tillståndet i miljön. Stadsledningskontoret ser därför en risk i att de slutsatser som KemI kommer fram till är baserade på felaktiga grunder. Det nationella miljömålet ”Giftfri miljö” kommer enligt prognos inte att nås till 2020 och det är därför särskilt angeläget att ansvarig myndighet utreder alla tänkbara alternativ för att nå en förbättring.

Stadsledningskontoret har inget att invända mot att tillsynsansvaret för primärleverantörer fortsätter att vila hos KemI i väntan på en vidare utredning. Däremot vill stadsledningskontoret understryka att KemI till stor del verkar bygga sitt resonemang på andra kommuners förutsättningar snarare än de som är rådande för Stockholms stad. Gällande eventuell kompetensbrist hos kommunerna så vill stadsledningskontoret framhålla att Stockholms stad besitter den kompetens som KemI efterfrågar för att utöva den här typen av tillsyn.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden

Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 5 februari 2013 att besvara remissen med miljöförvaltningens tjänsteutlåtande.

Miljöförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 18 januari 2013 har i huvudsak följande lydelse.

Miljömålet giftfri miljö innebär att det till 2020 ska finnas förutsättningar att skydda människors hälsa och miljön från farliga kemikalier. Regeringen har tydliggjort att tillsynen och kemikaliesäkerheten ska förbättras och att samarbetet mellan myndigheter ska öka. Om målet en Giftfri miljö ska kunna uppnås behöver alla arbeta tillsammans på alla nivåer, centralt och regionalt.

Idag bedriver såväl kommunerna som KemI tillsyn över kemiska produkter och kemiska ämnen i varor. Ansvarsfördelningen kan ibland upplevas som mindre effektiv t.ex. vad avser tillsynen över kemiska ämnen i varor.

Kommunerna bedriver idag tillsyn över kemiska produkter och kemiska ämnen på en lång rad olika områden där olika centrala myndigheter är tillsynsvägledande. Tillsyn över hantering av kemiska produkter i miljöfarlig verksamhet, tillsyn över detaljisters hantering av kemiska produkter, tillsyn över kemiska ämnen i varor, tillsyn över överlåtelse av särskilt farliga kemiska produkter och tillsyn över hygieniska och kosmetiska produkter är exempel på detta. Frågor kring kemiska ämnen har också gjort entré på andra områden, t.ex. inom livsmedelskontrollen vad avser innehåll i produkter och sammansättning av förpackningar.

Det är miljöförvaltningens uppfattning att kommunerna bör ges möjlighet att överta tillsynen. En överlåtelse av tillsynen kan enligt förvaltningens mening medföra följande fördelar:

- En ökad tillsynsfrekvens
- Synergieffekter mellan olika sorters tillsyn
- Färre tillsynsmyndigheter för företagen
- Avgifter som bättre motsvarar tillsynen

Ökad tillsyn

Antalet registrerade kemikalier och volymer ökar. Om kommunerna får ta över tillsynen kan fler personer bedriva tillsyn som därmed utökas. KemI får tid att besöka fler objekt och de största kan få en mer frekvent tillsyn. Hälften av alla företag är sådana som har mellan en och tre produkter registrerade. Dessa har historiskt sett besökts väldigt sällan, ungefär en gång vart 15 år. Kommunen har i dag en tätare tillsynsfrekvens än vad KemI har, trots att KemI under senare år fått utökade resurser. De verksamheter i kommunen som har den lägsta tillsynsfrekvensen får ändå tätare tillsyn än den tillsyn KemI sannolikt kommer att hinna med.

Det antal objekt som kan vara aktuella för ett övertagande är, för Stockholms del, enligt uppgifter från produktregistret 169 stycken. Av dessa är 11 stycken importörer av bekämpningsmedel. Ytterligare ca 50 är företag som är registrerings-pliktiga enligt Reach. Tillsynen på dessa är mer komplicerad och om också dessa undantas från överlåtelse skulle antalet uppgå till ca 100.

Av de 169 företagen är 18 sådana företag som antingen är A-, B- eller C-anläggningar. Ett antal U-anläggningar är också primärleverantörer, hur många är svårt att uppskatta i dagsläget.

Närhet till tillsynsobjekten

Många importörer levererar visserligen sina produkter i hela landet, men många företag köper sannolikt ändå, i första hand, produkter från leverantörer som ligger i närområdet. På så sätt finns en viss lokal anknytning. En kommunal tillsyn av primärleverantörer skulle också ge kommunen en ökad kunskap om de kemikalier som importeras och därmed öka kommunens möjligheter att kartlägga flöden och bedöma olika kemikaliers miljö- och hälsopåverkan på ett mer övergripande plan. Kommunens närhet till objekten innebär dessutom att resor inte behöver utgöra en kostnad. KemI räknar i sin tillsynsplan med att en inspektion tar tre dagar.

Kompetensen ökar på alla nivåer

Den kunskap som tillförs kommunen kommer att gagna kommunens miljöskydds-tillsyn och tillsynen hos detaljister. Den kunskap som tillförs KemI kommer att gagna deras tillsyn och tillsynsvägledning. Den tillsynsvägledning som ges till övertagande kommuner gagnar andra kommuner. Att kunskapen ökar på alla nivåer borde förbättra förutsättningarna för en effektivare kemikalietillsyn och möjligheten att uppnå målet en Giftfri miljö.

Dubbel tillsyn

Hos företag, där kommunen har miljöbalkstillsyn, skulle även de regler som gäller produkter som överläts kunna kontrolleras, i dag utförs detta av KemI. Företaget får, vid överlåtelse, alltså en tillsynsmyndighet mindre och den sammantagna tiden för tillsynen blir mindre för företaget.

I detaljhandel, där kommunen har tillsynen, händer det att vissa produkter importerats direkt av butiken. Idag har inte kommunen behörighet att kontrollera att dessa får korrekt märkning. KemI måste alltså också inspektera butiken eftersom den är primärleverantör för någon enstaka produkt. Detta är inte ett effektivt arbetssätt. En möjlighet att överlåta tillsynen skulle lösa detta. En överlåten tillsyn skulle också innebära att förvaltningen, när brister upptäcks i detaljhandeln också skulle kunna inspektera primärleverantörerna, i de fall de finns i kommunen.

Miljöförvaltningen har alltså miljöskyddstillsyn på ett antal objekt som samtidigt är primärleverantörer. KemI hävdar att denna dubbla tillsyn endast sker hos 15 % av företagen. Att tillsyn också förekommer hos mindre verksamheter, s.k. U-verksamheter (som varken är tillstånds- eller anmälningspliktiga), har inte KemI tagit med i sina beräkningar. En överlåtelse av tillsynen skulle, enligt förvaltningens bedömning, innebära att antalet myndigheter som utövar tillsyn över samma verksamhet skulle minska hos betydligt fler företag än vad KemI anger.

Avgifter som motsvarar tillsynen

En överlåtelse av tillsynsansvaret förutsätter en förändring av dagens avgifts-system. Det anser förvaltningen vore positivt både för verksamhetsutövarna och för samhället.

I dag är KemI's tillsyn både anslagsfinansierad och finansierad med kemikalie-avgifter. Företag som importerar kemiska produkter är skyldiga att göra en anmälan till produktregistret. KemI finansierar sin tillsyn genom den kemikalie-avgift varje importör betalar. Det är en fast avgift per produkt plus en avgift beroende på i vilken volym kemikalien importeras. Intäkterna uppgick 2011 till 45 Mkr. Kostnaden för KemIs operativa tillsyn av primärleverantörer uppgår till 10 Mkr. Kostnaden för tillsynsvägledning, produktregister, EU- arbete etc. uppgår till 20Mkr. Man räknar med att det finns totalt 1800 objekt i landet Och år 2011 gjordes 189 inspektioner. Historiskt har tillsynsfrekvensen enligt KemI varit ca vart 15:e år. Regeringen har tillskjutit ytterligare 90 Mkr, fördelat på fyra år, för att stärka kemikalietillsynen. KemI beräknar att tillsynsfrekvensen härigenom ska öka till vart 5:e år. KemI räknar med att kostnaden för en inspektion är 20 000 – 30 000 kronor.

Kommunens tillsyn finansieras med en tillsynsavgift som grundas på den tillsyn ett företag faktiskt får. Kommunerna har ett fungerande system för att ta in dessa avgifter och, åtminstone för Stockholms del, skulle ett antal tillkommande objekt i detta sammanhang bara innebära en marginell förändring.

Som framgår på sidan 9 i detta tjänsteutlåtande bedömer förvaltningen att kostnaderna för tillsynen skulle kunna minska vid överlåtelse till kommunerna. Kemikalieinspektionens höga kostnader per tillsynsbesök kan delvis förklaras av de långa resvägarna som en central myndighet har till kommunerna. Kommunerna har dessutom en utvecklad tillsyn som till i vissa delar skulle kunna utnyttjas. För företagen kan antalet tillsynsmyndigheter, och därtill hörande kostnader minska, om möjlighet att delegera tillsynen till kommunerna skapas.

KemI undersöker i rapporten tre olika uppboordsstrukturer, enligt nedan:

- All kemikalietillsyn finansieras med tillsynsavgifter som tas ut av den som utför tillsynen, det vill säga kommunen eller Kemikalieinspektionen. En grundläggande kemikalieavgift tas ut av Kemikalieinspektionen.
- Tillsynen i de kommuner som erhållit överlåtelse finansieras med tillsynsavgifter, och kemikalieavgiften sätts ner i de kommunerna.
- All kemikalietillsyn finansieras med kemikalieavgiften, och staten ersätter de kommuner som utför tillsynen för den tillsyn de utför.

Förvaltningen förespråkar den princip som innebär en generell sänkning av kemikalieavgiften och att det samtidigt tas ut en tillsynsavgift, oavsett vilken myndighet som utför tillsynen. Detta system bedöms också vara det mest rättvisa för företagen.

Förvaltningens kommentarer till KemIs bedömningar/slutsatser:

Miljöförvaltningen har inte uppfattat det som att kommunerna generellt skulle få tillsynen överlåten. Liksom inom andra tillsynsområden där överlåtelse är möjligt, förutsätter förvaltningen att det sker en prövning inför överlåtelsen. Vid denna prövning så kontrolleras att kommunens personal har nödvändig kompetens. Förvaltningen föreslår därför att möjligheten att överlåta tillsynen tillskapas genom en förändring av miljötillsynsförordningen.

Representanter från Stockholms miljöförvaltning har ingått i referensgruppen. Tidigt i arbetet stod det dock klart att Kemikalieinspektionens ambition inte var, som de stod i uppdraget, att visa hur en överlåtelse skulle kunna vara möjlig. I stället har arbetet framförallt handlat om att visa att en överlåtelse av tillsyns-ansvaret inte är möjlig.

Förvaltningen anser att de bedömningar KemI gjort och som ligger till grund för förslaget att en överlåtelse av tillsynen över primärleverantörer inte kan ske, är dåligt underbyggda och ibland direkt felaktiga.

Kompetens

En stor del av rapporten ägnas åt att diskutera kommunernas kompetens. KemI anser att det måste finnas minst 60 primärleverantörer i kommunen för att upprätt-hålla tillsynskompetensen. Det innebär att endast fyra kommuner skulle vara aktuella för en överlåtelse.

KemI har, utifrån konsultens rapport och intervjuer de själva gjort med de kommuner som skulle vara aktuella för övertagande av tillsynen, bedömt att kommunerna saknar den särskilda kompetens och de särskilda erfarenheter som behövs. De har definierat den särskilda kompetensen som toxikologiska kunskaper och djupare kunskap om kemikalielagstiftningen, Reach, CLP och olika EU- direktiv. Den särskilda erfarenheten som de uppger att kommunerna saknar är erfarenhet från primärleverantörstillsyn t.ex. att kontrollera alla delar i säkerhetsdatabladet och att angiven skydds- och riskinformation överensstämmer med klassificering etc.

Hos, i alla fall i de större kommunerna, finns personal med samma utbildning som hos de centrala myndigheterna. I större kommuner finns också möjlighet att utveckla specialkompetens på olika områden, bl.a. på kemikalieområdet. Helt felaktigt anger KemI t.ex. att kommuner inte har toxikologisk kompetens. I Stockholm har flera personer, som arbetar med tillsyn, toxikologisk och ekotoxikologisk kompetens. Dessutom finns tillgång till en miljöövervaknings-avdelning med mycket kompetent expertis.

Den kompetens som behövs för tillsynen behöver nödvändigtvis inte vara på samma nivå som den som behövs för att delta i EU-processer och för att ta fram nya regler och bedömningsgrunder. Tillsynen handlar framförallt om att se till att nu gällande lagstiftning följs. Självfallet måste tillsynsmyndigheten, oaktat om det är kommunen eller KemI ha kompetens för att kontrollera att reglerna efterlevs men det bör i sammanhanget understrykas att det i första hand är tillverkarna och importörerna som har skyldighet, att ta fram underlag och bedöma dessa, så att de kemiska produkterna kan överlåtas på ett korrekt sätt.

I utredningen bortser KemI helt från den bredare kompetens miljöbalkstillsynen tillför. Säkerhetsdatablad granskas även inom denna tillsyn och inte minst tillsynen på nedströmsanvändare kräver sådan kunskap. För att kunna bedöma företagets arbete med kemikalieförteckningar och utbyte av kemikalier krävs en ingående kemikaliekunskap, något som också gäller vid bedömning av olika avfallsslag. Miljöbalkstillsynen ger, utöver detta, också kunskap om hur kemikalier används på företag och även erfarenheter av vilka följderna blir om de inte används på rätt sätt. Kommunerna har också, från denna tillsyn, erfarenhet av företagets svårigheter att tolka bristfälliga/dåliga säkerhetsdatablad. Tillsynen i detaljhandeln har inneburit att kommunerna fått djupare kunskap också vad gäller att tolka klassificerings- och märkningsbestämmelser.

Förvaltningen anser att den kompetens som finns på kommunerna bör tas tillvara. Detta för att öka förutsättningar för att uppnå en effektivare kemikalitillsyn. Förvaltningen anser också att detta skulle bidra till att utveckla kemikalitillsynen på miljöbalksområdet.

Likvärdig tillsyn

Ett annat argument för att inte överlåta tillsynen är att företagen inte vill ha flera tillsynsmyndigheter på grund av risken att få en tillsyn som inte är likvärdig. Den risken finns alltid så länge tillsynen utförs av människor. Risken ökar möjligen genom att fler människor är inblandade, oavsett om de finns på KemI eller på kommunen. Men om tillsynen ska öka måste fler vara inblandade. Kommunen bedriver tillsyn efter samma lagstiftning som KemI och det finns detaljerade regler och rättspraxis. Som vid all tillsyn måste naturligtvis tolkningar och avväganden göras. Risken ökar dock inte på grund av att även kommunerna använder de tolkningar och bedömningar KemI ändå gör internt.

Ökade resurser för tillsynsvägledning

Enligt KemI's bedömning skulle det gå åt orimligt mycket tid att ge den tillsynsvägledning fyra kommuner behöver. Man skriver att det kommer att behövas 1,5 årsarbetare heltid, för att tillsynsvägleda en dryg handfull erfarna inspektörer. Detta utöver den tillsynsvägledning som KemI, i egenskap av central myndighet, ändå har tid avsatt för. Även om belastningen på KemI ökar initialt, borde den, i takt med att kommunernas egna erfarenheter och rutin ökar, istället minska. Om KemI dessutom avlastas ett antal objekt måste det rimligen innebära att tid frigörs. Det verkar inte utredningen ta hänsyn till, trots att man i andra delar räknar med bibehållna resurser. Tid som kan användas bland annat till tillsynsvägledning.

De uppgifter som KemI bedömer vara mest tidskrävande är att hålla dokument uppdaterade, bestämma kravnivåer, göra tolkningar etc. Detta är något som KemI rimligen ändå behöver göra internt.

En del av de frågor som kan ställas av kommuner som tar över primärleverantörstillsynen är frågor som ändå kan ställas av vilken kommun som helst och det ingår i KemI's ansvar i dag. Någon form av "frågor och svar" funktion skulle också komma andra kommuner tillgodo.

I beräkningar ingår tid för att KemI ska följa med på kommunernas inspektioner, vilket är ett bra sätt lära och få en samsyn. Om kommunerna istället följer med på KemI's inspektioner blir tidsåtgången betydligt lägre.

Förvaltningens erfarenhet, även från andra områden, är att aktiva kommuner också kan bidra med en del tillsynsvägledning till andra kommuner. Detta minskar belastningen på KemI. Dessutom kan det vara så att kommuner också kan tillföra KemI kunskap.

Förvaltningen anser att de merkostnader KemI beskriver för en utökad tillsynsvägledning är missvisande.

Ökande kostnader för företagen

Ett av KemI's argument är att kostnaderna, särskilt för små företag, kommer att öka kraftigt (upp till sju gånger) och den administrativa bördan kommer att öka för alla inblandade parter, kommuner, företag och KemI.

KemI har räknat med att kostnaden för en inspektion hos ett mindre företag alltid är 20 000 kr. Man har också räknat med att kemikalieavgiften reduceras med 1/3 vid ett övertagande.

I exemplet, som visar att avgiften blir 7 gånger högre, har man utgått från ett företag som endast överlåter en produkt i en volym av 800 kg. Idag betalar ett sådant företag 612 kr per år med en reducerad avgift skulle det bli 408 kr. Om en inspektion på företaget kostar 20 000 kr (med en tillsynsfrekvens på vart 5:e år) blir det, inklusive en reducerad kemikalieavgift, 4408 kr per år. Alltså 7 gånger mer än vad företaget betalar idag.

För Stockholms del skulle 20 000 kronor motsvara cirka 2,5 dagars tillsynsarbete. Detta är enligt förvaltningens uppfattning inte en rimlig tidsåtgång när tillsynen bedrivs lokalt, en mera realistisk tillsynstid är 5 timmar. Tillsynen skulle då samtidigt kunna inkludera eventuell miljöbalktillsyn. Det innebär att tillsynsavgiften skulle bli 5000 (fördelat på 5 år, dvs 1000 kr per år). Tillsammans med en reducerad kemikalieavgift (408 istället för 612) skulle den totala kostnaden för företaget bli 1408 kr. Den faktiska avgiften för verksamhetsutövaren kan bli ännu lägre om kommunens kemikalietillsyn kan samordnas med den övriga miljöbalktillsynen.

Vad gäller den administrativa bördan har kommunen redan i dag ett system för att administrera tillsynsavgifter, dessa tillsynsavgifter skulle inte gör någon skillnad i belastningen. Sett till ett företags totala hantering av fakturor innebär en extra faktura inte att belastningen ökar.

Förvaltningen anser att KemI's beräkningar, som ligger tillgrund för påståendet att kostnaderna skulle öka kraftigt, starkt kan ifrågasättas. Mycket talar för att kommunerna kan bedriva tillsynen med mindre resurser än vad KemI idag använder för denna verksamhet, vilket innebär att företagen drabbas av lägre kostnader än de som KemI beskriver.

Övriga synpunkter

Kemikalieinspektionen hävdar att ett problem de vid överlåtelse av primärleverantörstillsynen är att de skulle få för få objekt för att kunna genomföra sina nationella tillsynsprojekt. Orsaken skulle vara att kommunerna är självstyrande och inte behöver delta. Detta är ett rent hypotetiskt påstående. Kommunerna jobbar ofta med olika riktade tillsynskampanjer och har alltid efterfrågat sådana initiativ från de centrala myndigheterna. Att anta att kommunerna inte skulle delta med hänvisning till det kommunala självstyret är mycket märkligt. KemI har dessutom möjlighet att sätta upp kriterier för vad som ska gälla vid ett övertagande.

Det finns överhuvudtaget inte något exempel där Stockholm har avstått från att delta i någon tillsynskampanj om KemI önskat förvaltningens medverkan. Tvärtom har miljöförvaltningen välkomnat tillsynskampanjer ofta utförda tillsammans med Göteborg och Malmö och KemI. Förvaltningen har uppfattat att det har varit ett lyckat samarbete och att inte minst KemI uttryckt sin uppskattning över möjligheten att få till stånd gemensamma insatser.

För lokala tillsynsmyndigheter är det värdefullt att den tillsynsvägledande myndigheten bedriver egen tillsyn. Förståelsen för tillsynsfrågor och möjligheten att ge god tillsynsvägledning blir då mycket bättre. Kemikalieinspektionen är ett gott exempel på detta. Det finns dock ingen anledning att tro att KemIs egen kompetens skulle minska genom om att primärleverantörstillsynen för ett antal objekt överläts. Det kommer att finnas tillräckligt många objekt för att upprätthålla den kompetensen som behövs för en fortsatt god tillsynsvägledning.